

28ste VERGADERING. — 9 JUNI 1926.

Mededeeling van ingekomen stukken, enz. — Regeling van werkzaamheden.

28ste VERGADERING.

VERGADERING VAN WOENSDAG 9 JUNI 1926.

(Bijeenroepingsuur 2 namiddag.)

Ingekomen: 1°. een bericht van een lid; 2°. een verzoekschrift. — Mededeeling der benoeming van rapporteurs over ontwerpen van wet. — Regeling van werkzaamheden. — Behandeling en aanneming van verschillende ontwerpen van wet. — Uiteengaan der Kamer.

Voorzitter: de heer van Voorst tot Voorst.

Tegenwoordig, met den Voorzitter, 39 leden, te weten:

de heeren van Wassenaer van Catwijck, W. Fransen, van Lanschot, de Muralt, Westerdijk, Anema, de Jong, Slingenberg, de Vos van Steenwijk, Blomjous, de Zeeuw, van Embden, Ossendorp, de Veer, Moltmaker, Amelink, Croles, Hermans, Mendels, Michiels van Kessenich, de Vries, Danz, Janssen, Arntz, Haazevoet, Rink, Rugge, de Savornin Lohman, van den Bergh jr., Lindeijer, Dobbeltmann, Verkouteren, Smeenge, mevrouw Pothuis—Smit, de heeren Briët, Diepenhorst, Polak, Haffmans,

en de heeren Ministers van Justitie, van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen, van Financiën, van Arbeid, Handel en Nijverheid en van Koloniën.

De notulen van het verhandelde in de vorige vergadering worden gelezen en goedgekeurd.

De **Voorzitter**: Ik deel aan de Kamer mede, dat zijn ingekomen:

1°. bericht van den heer van Nagell van Ampsen, dat hij wegens een vergadering elders verhinderd is de vergadering bij te wonen.

Dit bericht wordt voor kennisgeving aangenomen;

2°. een verzoekschrift, van het „Dagelijksch bestuur van het Comité van Actie der samenwerkende Bonden van Oud-militairen van Land-, Zeemacht en Koloniën”, houdende verzoek: 1°. het wetsontwerp n°. 300 te verwerpen; 2°. de Regeering te verzoeken bij afzonderlijk wetsontwerp voorstellen te doen voor uitvoering van de motie-Dresselhuys.

Dit verzoekschrift zal worden gezonden naar de Commissie voor de Verzoekschriften.

Verder deel ik mede, dat zijn benoemd tot rapporteurs over de ontwerpen van wet:

nos. 311 en 265, de heeren Blomjous, Rink, van den Bergh jr., Westerdijk en Amelink;

nos. 70, 247, 262, 291, 259, 266, 272, 299, 300, 307 en 89, de heeren W. Fransen, Janssen, de Veer, Briët en Michiels van Kessenich;

nos. 257, 302, 226, 27 en 82 de heeren Haazevoet, Hermans, de Savornin Lohman, Rugge en van Embden.

(Voorzitter e. a.)

Ik deel voorts aan de Kamer mede, dat de Minister van Buitenlandsche Zaken elders aanwezig moet zijn, in verband waarmede de ontwerpen van wet, welke hij te verdedigen heeft, zullen verdedigd worden door den Minister van Koloniën. Het ontwerp van wet, uitgaande van het Departement van Binnenlandsche Zaken en Landbouw, zal e. q. door den Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen verdedigd worden, daar ook de Minister van Binnenlandsche Zaken en Landbouw, wegens dringende bezigheden elders, in deze vergadering niet tegenwoordig kan zijn.

Ik geef thans het woord aan den heer Smeenge, die het gevraagd heeft.

De heer **Smeenge**: Mijnheer de Voorzitter! Bij het inzien van de agenda voor vandaag, heb ik tot mijn leedwezen gemerkt, dat daarop niet voorkwam het ontwerp van wet n°. 271, tot „wijziging van de regeling van de samenstelling der rechterlijke macht”.

Ik zou u willen verzoeken dit ontwerp alsnog aan de agenda toe te voegen. Wordt dit ontwerp aangenomen, dan zullen bij het Amsterdamsche gerechtshof nog 2 raadsheeren kunnen worden benoemd. Sinds lang is van die zijde den wensch daartoe te kennen gegeven, in het vertrouwen, door het toevoegen van een nieuwe Kamer aan de oude, spoedig aan den achterstand een einde te kunnen maken. Wanneer nu dit ontwerp vandaag nog zou kunnen worden behandeld en aangenomen, dan kunnen, bij een geregelden loop van zaken, vóór de vacantie door het hof de noodig voordrachten nog worden opgemaakt, met het gevolg, dat de wet reeds op 1 September effect kan hebben en dan onmiddellijk met het opruimen van den achterstand worden begonnen. Gebeurt dit vandaag niet, dan kan de behandeling niet eerder plaats hebben dan na 22 Juni, waardoor het onmogelijk wordt, met het oog op tal van termijnen en werkzaamheden, die in acht moeten worden genomen en verricht, tijdig klaar te zijn. Het kan dan wel 1 November worden voor de nieuwe Kamer aan den arbeid kan gaan.

Mijnheer de Voorzitter! Waar gebleken is uit het Voorloopig Verslag, dat hier omtrent den inhoud geen verschil van gevoelen bestaat, luidende de betrekkelijke zinsnede:

„Bij het afdeelingsonderzoek van dit wetsontwerp werden daartegen geen bedenkingen te berde gebracht.”

daar kan, dunkt me, geen bezwaar bestaan, nu de zaak spoedeisend mag worden geacht en het reglement daartoe de gelegenheid biedt, het ontwerp alsnog aan de agenda toe te voegen.

Mijnheer de Voorzitter! Ik doe u daarom daartoe het verzoek, evenals den aanwezigen leden, dit met mij te steunen en het ontwerp daarna aan te nemen.

De heer **Donner**, Minister van Justitie: Mijnheer de Voorzitter! Ik wil naar aanleiding van het verzoek van den heer Smeenge gaarne verklaren, dat ook ik geloof, dat, wanneer dit ontwerp van wet vanmiddag niet behandeld wordt, de loop van zaken, zooals men zich die gedacht heeft, misschien in gevaar zou kunnen worden gebracht.

De **Voorzitter**: Er is geen bezwaar om aan het verzoek van den heer Smeenge te voldoen, zoodat aan de agenda wordt toegevoegd het ontwerp van wet Wijziging van de regeling van de samenstelling van de rechterlijke macht (271).

Aan de orde is de behandeling van de volgende ontwerpen van wet:

I. **Goedkeuring van het ontwerp-verdrag van Genève betreffende het recht van vereeniging en vergadering van landarbeiders;**

Goedkeuring van het ontwerp-verdrag van Genève betreffende de schadeloosstelling voor ongevallen in den landbouw;

Goedkeuring van het ontwerp-verdrag van Genève betreffende den minimum-leeftijd, waarop jeugdige personen mogen worden toegelaten tot het verrichten van arbeid als tremmer of stoker;

(Voorzitter e. a.)

Goedkeuring van het ontwerp-verdrag van Genève betreffende het verplicht geneeskundig onderzoek van kinderen en jeugdige personen, werkzaam aan boord van schepen;

Voorbehoud der bevoegdheid tot toetreding tot het ontwerp-verdrag van Genève betreffende het gebruik van loodwit in verfstoffen.

Voorbehoud der bevoegdheid tot toetreding tot het ontwerp-verdrag van Genève betreffende de toepassing van den wekelijkschen rustdag in de industrie (26);

II. Goedkeuring van het op 3 November 1925 te 's Gravenhage tusschen Nederland en Argentinië gesloten verdrag tot regeling van de toelating, alsmede de rechten, verplichtingen en immuniteiten van Consulaire Ambtenaren der Republiek in Nederlandsch-Indië, Suriname en Curaçao (282);

III. Vaststelling van de begrooting van inkomsten en uitgaven van het Bouwfonds voor de Departementen van Binnenlandsche Zaken en Landbouw en van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen voor het dienstjaar 1925 (231);

IV. Verhooging en wijziging van hoofdstuk VA der Staatsbegrooting voor het dienstjaar 1925 (267);

V. Wijziging en verhooging van de begrooting van inkomsten en uitgaven van het Staatsbedrijf der Artillerie-Inrichtingen voor het dienstjaar 1925 (243);

VI. Vaststelling van de Surinaamsche begrooting voor het dienstjaar 1926 (1);

VII. Vaststelling van de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1926 (3);

VIII. Nadere wijziging van de Indische Comptabiliteitswet (54).

Deze ontwerpen van wet worden achtereenvolgens zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming aangenomen;

IX. Aangaan van een of meer geldleeningen ten laste van Nederlandsch-Indië (311).

De beraadslaging wordt geopend.

De heer **Koningsberger**, Minister van Koloniën: Mijnheer de Voorzitter! Ik mag zeker wel beginnen met mijn welgemeenden dank uit te spreken aan deze Kamer voor den bijzonderen spoed, waarmee zij deze aangelegenheid heeft behandeld.

Het was mij zeer aangenaam, uit het Eindverslag te mogen lezen, dat het wetsontwerp algemeen werd toegejuicht. Inderdaar is de, door dit wetsontwerp in uitzicht gestelde, aanzienlijke vermindering van de rentelast, waaronder Indië gebukt gaat, een zaak van zeer verblijdenden aard.

Het Eindverslag maakt voorts nog melding van de meening van eenige leden, dat het de voorkeur zou hebben verdiend, de wet zoodanig te redigeeren, dat duidelijk ware uitgekomen, dat niet tot conversie van de leeningen 1921 A en 1921 B zou worden overgegaan vóór het daartoe in de betrokken leeningwet bepaalde tijdstip. De bestaande redactie is echter met opzet zóó gekozen, omdat men gemeend heeft, rekening te moeten houden met de mogelijkheid, dat de constellatie op de geldmarkt zoodanig zou kunnen zijn, dat het wenschelijk zou zijn het gezamenlijk bedrag van de drie leeningen in ééns op die markt te brengen. Ik laat geheel in het midden, of die constellatie er op dit oogenblik is of niet, maar wensch er alleen aan toe te voegen dat, ingeval men er toe zou overgaan ook die beide leeningen van 1921 vóór 1 September te converteeren, daarbij zou moeten worden voldaan aan drie voorwaarden:

in de eerste plaats, dat die conversie voor houders van die schuldbrieven volkomen vrijwillig zou zijn;

in de tweede plaats, dat de hoogere rente tot 1 September geheel zou worden uitbetaald, en

in de derde plaats, dat aan de houders van die schuldbrieven een zeker voordeel in uitzicht zou moeten worden gesteld, dat

(Minister **Koningsberger** e. a.)

voor hen die vervroegde conversie eenigszins aantrekkelijk zou maken.

Mijnheer de Voorzitter! Dit ter toelichting en naar aanleiding van de meening, door sommige leden uitgesproken.

De beraadslaging wordt gesloten.

Het ontwerp van wet wordt zonder hoofdelijke stemming aangenomen;

X. Heffing van belasting op propylalcohol en iso-propylalcohol (265).

De beraadslaging wordt geopend.

De heer **de Geer**, Minister van Financiën: Mijnheer de Voorzitter! Naar aanleiding van het Eindverslag zou ik gaarne enkele opmerkingen maken.

Eenige leden spraken hun verwondering uit, dat van particuliere zijde de aandacht was gevestigd op het gevaar, dat voor de schatkist en wellicht ook voor de volksgezondheid kon voortvloeien uit den invoer van iso-propylalcohol. Deze leden meenden, dat de Regeering niet afhankelijk mag zijn van de wellwillendheid van derden, waar het geldt bijtijds te worden gewaarschuwd voor dreigende gevaren als de hierbedoelde, maar dat de Regeering door haar eigen ambtenaren bijtijds behoort te worden ingelicht.

Deze opmerking geeft mij aanleiding, het volgende in het midden te brengen.

De ambtenaren van den dienst der Rijksbelastingen en van den dienst der volksgezondheid zouden ongetwijfeld van dit dreigende gevaar voor de schatkist en voor de volksgezondheid mededeeling hebben gedaan, zoodra zij daarvan kennis zouden hebben gekregen, wat vermoedelijk binnenkort het geval zou zijn geweest. Het behoeft echter geen verwondering te wekken, dat de eerste aanbiedingen van het artikel, toen het uit het buitenland in groote hoeveelheden stond te worden ingevoerd, niet zijn gedaan aan hen, maar aan kooplieden in chemicaliën. Eén van deze laatsten is toen zoo actief geweest, terstond het Departement van Financiën te waarschuwen en is daardoor alle ambtenaren vóór geweest, een medewerking, die ik in hooge mate waardeer.

De vraag, in het Eindverslag gedaan, omtrent de hoeveelheden propylalcohol, die reeds zijn ingevoerd, kan ik op het oogenblik niet beantwoorden, omdat de handelsstatistiek van den invoer van dit artikel geen specificatie geeft. Wel staat echter vast, dat onlangs een partij van 3 H.L. onder den juiste naam ten invoer is aangegeven.

Op een volgende opmerking, in het Eindverslag gemaakt, kan ik antwoorden, dat het in het voornemen ligt, de noodige publiciteit te geven aan de verplichting, opgelegd in artikel 2 van het wetsontwerp.

Ten slotte kan ik de leden, die de mogelijkheid van het gebruik van de nieuwe alcoholica door de industrie wenschen open te laten, geruststellen met de verklaring, dat evenals voor aethylalcohol vrijdom van accijns genoten wordt, mits na denatureering, dit ook voor deze alcoholica het geval is. Intusschen kan voor parfumeriefabrieken die vrijdom slechts betreffen de helft van den accijns.

De beraadslaging wordt gesloten en het ontwerp van wet zonder hoofdelijke stemming aangenomen;

XI. Nieuwe wettelijke regeling van de zeebrieven (68);

XII. Wijziging van verschillende wetsbepalingen in verband met de wet van 22 December 1924, Staatsblad n°. 573 (zeerecht) (69);

XIII. Naturalisatie van:

Adriaan Bal, Josef Braun, Hermann Joseph Maria Delhaes, Isaac Hirschfeld, Christina Theodora Maria Nicolasina Jansen, weduwe van Friedrich Adolph Schmidt, Ernst Friedrich August Kammer, Hermann Lewin, Martin Hermann Maessen, Anatole Ferdinand Albert Neumann, Szlojme Wolf Olberg, Maximilian Karl Edgar Pataky, Petronella Reintjes, weduwe van Nicolaas

(Voorzitter e. a.)

Hubertus Dreissen, Simon Wolf Rosshändler, Johann Gerhard Heinrich Paulus Schaffers, Johann Schoenmackers, Hindrik Scholten (Brookhuis), Hermann Vaneker, Maria Katharina Wackers, Michael Johann Josef Zohns, Annie Roostee (225, n°. 2);

Hortense Elsa Henriette Berckmans, Franz Johann Joseph Beykirch, Juliane Caecilie Ottilie Dallmer, Isak Leib Findling, Amandus Geerinck, Franz Otto Hoyer, Paul Marie Willem Frederik Janssen, Motel Klingier, Johann Küpers, Wilhelm Josef Palmen, Alouis Alphons van Reeth, Arnold Josef Reinders, August Friedrich Hermann Rosenow, Leonhard Joseph Rüländ, Petrus Franciscus Schauvliege, Gustav August Johannes Schönfeld, Bernard Gerard Thole, Anna Wachinger, Herman van Witzenburg, Clement de Vrieze, Anna van Witzenburg (225, n°. 4).

Deze ontwerpen van wet worden achtereenvolgens zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming aangenomen;

XIV. Naturalisatie van:

Clarence Percival Andrews, Chaim Birman recte Auerbach, Moritz Dreyfuss, Agathe Fröhlich, Friedrich Isenbügel, Peter Theodoor Jacobi, Arthur Friedrich Johannsen, Joseph Klinkenberg, Heinrich Klötters, Millar Mois Lerner, Germanus Antonius Bernardus Lyppens, Martin Joseph Optekamp, Mordechai Perlmann, Ernestina Römeline Schreuder, Jean Gilles Thewissen, Szaja Topel, Friedrich Karl Traub, Ernst Georg Werner, Johan Hubert Leon Euphrasie Marie Joseph Antoine Wieken, Bernard Schöler (264, n°. 2);

Marianne Louise Béatrix, weduwe van Benoit Leonard Gerard, Johann Mathias Hendriks, Heinrich Carl Hof, Salo Horowitz, Vilmos Huszar, Herman (Herszon) Karnowski, Franz Georg Leuschen, Albert Lützi, Nikolas Joseph Packbier, Marthe Joséphine Lucie Gabrielle Ramakers, Wilhelm Joseph Spiertz, Caspar Hubert Joseph Sprokel, Leonard Verkooijen, Wilhelm Egbert Walles, Willem August Baldwin Welslau, Zische Jäger, Gerardus Hassig, Joseph Gerardus Hassig, Johann Kaspar Franz Hohenbrink, Johann Gustav Heinrich Fritz Streitwolf (264, n°. 4);

Constantin Alexander van der Bellen, Josef Wenzel Alexander Brackmann, Maria Franzisca Honnef, weduwe van Carl Ludwig Wittnich, Johannes Friedrich Hermann Albert Kuntze, Kelman Josef Ptasnik, Djemila Johanna Sanders, gescheiden echtgenoot van Heinrich Wilhelm Reich, Simel Schiller, Szymon Schiller, Nicolas Gilles Abraham Spelte, Anton Striebosch, Thomas Henry Swindells, Jentje de Vries, Louis Vroomen, Raphael Isaac Wrazlowsky, Israel Jakob Zangen, Adolf Wilhelm Max von Brixen en Montzel, Jannes Pieter Fischer, Johann Peter Maurer, Heinrich Joseph Robben en Martin Weimans (264, n°. 6).

De **Voorzitter**: Ik stel voor, deze ontwerpen van wet gezamenlijk te behandelen.

Daartoe wordt besloten.

De beraadslaging wordt geopend.

De heer **de Gijselaar**: Mijnheer de Voorzitter! Ik heb hier al meermalen gezegd, dat de naturalisaties naar mijn meening te gemakkelijk gaan. Hebben al die menschen werkelijk het Nederlandsche Staatsburgerschap noodig? Ik geloof, dat zij het in vele gevallen niet noodig hebben, ten minste van uit den kant van het belang der Nederlanders bekeken. Nu is het heel eervol en plezierig om Nederlander te worden, maar dan zie ik ook graag, dat die nieuwe Nederlanders mede helpen, onze lasten te verlichten. Echter, wanneer ik de namen van de genaturaliseerden zie, geloof ik niet, dat zij in het algemeen behooren tot degenen, die er toe zullen bijdragen, de lasten van het volk, waartoe zij gaan behooren, te verlichten! Ik moet dan ook den Minister op het hart binden, in het vervolg wat spaarzamer te zijn met de naturalisaties!

Ik heb den vorigen keer al gezegd, dat er veel dames en heeren bij zijn, die uit het oosten komen, van de boorden van

(de Gijselaar e. a.)

den Weichsel, en daarom doet het mij genoegen, dat ik hier zie staan: Naturalisatie van C. P. Andrews en 19 anderen, maar natuurlijk dragen die 19 anderen een anderen naam! Maar dan komt er, zooals de titel van het ontwerp luidt: Naturalisatie van M. L. Béatrix, weduwe van B. L. Gerard, en 19 anderen. Mijnheer de Voorzitter! Als die dame nu al 19 andere echtgenooten heeft gehad, is het dan niet overbodig, haar nu nog het Nederlandsche Staatsburgerschap toe te kennen?

Mijnheer de Voorzitter! Ik meen dus, dat er bij de naturalisatie een ander beginsel moet worden toegepast. Laat men het desnoods vinden in een hooger tarief, f 1000 zoo noodig.

Men heeft hierom gelachen, en dat is begrijpelijk, Mijnheer de Voorzitter, omdat ik gebruik heb gemaakt van een verkeerde stelling op de agenda; natuurlijk is die dame geen weduwe van 19 anderen, maar het staat er heusch!

Ik zou nu Zijn Excellentie vriendelijk willen vragen, deze naturalisaties ietwat te matigen of met een wetsvoorstel te komen, waarin een hogere prijs wordt bepaald, b. v. naar den maatstaf van het inkomen of van het vermogen, met vaststaand minimum.

Ik stel de vraag: wat hebben wij aan al die nieuwe Nederlanders? Veelal niets, Mijnheer de Voorzitter! Als dat zoo doorgaat, zal de Kamer moeten besluiten, deze wetsontwerpen niet meer onder den hamer te laten doorgaan, en ze eenvoudig afwijzen.

De heer **Donner**, Minister van Justitie: Mijnheer de Voorzitter! De heer de Gijselaar heeft bij gelegenheid van een vorig wetsontwerp omtrent naturalisatie reeds soortgelijke bezwaren gemaakt als op het oogenblik. Maar ik geloof toch, dat die bezwaren niet geheel juist zijn. Het is wel degelijk een belang, dat, wanneer vreemdelingen in ons land wonen en zich langzamerhand aan de Nederlandsche Staatsgemeenschap hebben aangepast, zij dan ook inderdaad Nederlander worden. En dat niet slechts met het oog op de rechten, die zij daarmee verkrijgen, maar ook met het oog op de verplichtingen, en niet alleen de financieele verplichtingen. Het is inderdaad van belang, dat zij, als Nederlander hier in onze Staatsgemeenschap zijnde, ook als Nederlander worden erkend, vooral ook — dit is nog een andere overweging — met het oog op de nakomelingenschap.

Ik kan hieraan toevoegen, dat, al krijgt de Kamer een betrekkelijk groot aantal aanvragen onder de oogen, dit niet wegneemt, dat de verschillende gevallen steeds nauwkeurig worden onderzocht, en dat afwijzing van verzoeken inderdaad geen zeldzaamheid is; echter, van een dergelijke afwijzing blijkt naar buiten nooit. De gedachte van den heer de Gijselaar, alsof er maar genaturaliseerd wordt, en alsof het punt gekomen is, dat de Kamer daaraan een eind moet maken, kan ik dan ook niet aanvaarden.

Men moet niet vergeten, dat na den oorlog, in het bijzonder in het Oosten, waarop ook de heer de Gijselaar wees, allerlei Staatsverhoudingen anders zijn geworden. Door het verlies van Staatsburgerschap en andere omstandigheden is voor allerlei menschen het belang van naturalisatie veel grooter geworden. Ik zou de Kamer dan ook niet graag onder den indruk laten, dat voor een dergelijk min of meer alarmeerend optreden als dat van den heer de Gijselaar reden aanwezig is.

Wat betreft de quaestie, die de heer de Gijselaar meer als note gaie naar voren heeft gebracht, van de weduwe van Gerard en 19 anderen, ik geloof, dat dit een voorbeeld is van het nut van komma's, want ik meen, dat, in verband met de komma, die achter B. L. Gerard is geplaatst, er niet de minste twijfel aan kan bestaan, dat die 19 anderen met het weduwschap van die dame niets te maken hebben.

De heer **de Gijselaar**: Mijnheer de Voorzitter! Dit is het gewone antwoord, dat Ministers van Justitie plegen te geven, en het blijft altijd maar zoo doorgaan. Onder de te naturaliseeren zijn allerlei dames en heeren — ik zal geen namen noemen, want dan zou het den schijn hebben of ik partijdig was, en dat ben ik werkelijk niet —, wier voornamen heel raar zijn en die ook heel rare achternamen hebben. Moeten die maar allemaal Nederlanders worden? Ik meen, dat daaraan paal en perk

28ste VERGADERING. — 9 JUNI 1926.

Naturalisaties. — Ontwerp van wet n°. 271.**(de Gijselaar.)**

gesteld moet worden. Zou men denken, dat Engeland — ik noem nu eens een fatsoenlijk land — al die menschen maar zou toelaten? Geen sprake van. Ik ben zeer voor gastvrijheid, maar niet op deze manier, niet om al die gasten met Nederlanders gelijk te stellen. Wat de kinderen betreft, daarin heeft de Minister ongelijk, want die zijn toch Nederlanders, indien zij hier geboren zijn.

De heer **Donner**, Minister van Justitie: Sedert het systeem van de wet van 1892 niet meer!

De heer **de Gijselaar**: Dan worden toch in allen gevalle de kleinkinderen Nederlanders, dat is tijds genoeg. Om echter de menschen, die zich maar opgeven, tegen betaling van een gering bedrag als Nederlanders toe te laten en dan nog de overdreven vrijgevigheid te begaan, om een aantal kosteloos toe te laten, daar ben ik zeer tegen. Wij hebben de meesten der genatura-

(de Gijselaar e. a.)

liseerden heusch niet noodig, laten ze maar blijven waar ze thans wonen of de nationaliteit behouden, die ze thans hebben.

De beraadslaging wordt gesloten.

De ontwerpen van wet worden achtereenvolgens zonder hoofdelijke stemming aangenomen;

XV. Wijziging van de regeling van de samenstelling van de rechterlijke macht (271).

Dit ontwerp van wet wordt zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

De vergadering wordt gesloten.

De Kamer gaat uiteen tot Dinsdag 22 Juni, des avonds te half negen.